

כתובות כח

ברייטא	משנה	סתירה
לא תתייחד עמו אלא ע"פ עדים, ואפילו ע"פ עבד וע"פ שפחה, חוץ משפחתה, מפני שלכה גס בשפחתה	אם יש עדים, אפילו עבד ואפילו שפחה - נאמנין ואפילו שפחה דידה מהימנא	
	בשבוייה הקילו	פתרון רב פפי
הא בשפחה דידיה	הא בשפחה דידיה קושי: ושפחה דידיה לא מהימנא? הא קתני: אין אדם מעיד על עצמו, הא שפחה דידיה מהימנא! תירוץ: שפחתה נמי כעצמה דמי	פתרון רב פפא
דשתיקתה מתירתה - לא מהימנא	הכא דשתיקתה אוסרתה - מהימנא	פתרון רב אשי - הא והא בשפחה דידיה ושפחה מיחזא חזיא ושתקה

ברייטא 2	ברייטא 1	
הכל נאמנין להעיד, חוץ מהימנה ובעלה	זו עדות - איש ואשה, תינוק ותינוקת, אביה ואמה, ואחיה ואחותה, אבל לא בנה ובתה, לא עבדה ושפחתה	
רב אשי	רב פפי	התאמת דעות רב פפי ורב אשי למחלוקת תנאים
במסיחה לפי תומה	שפחה לא נאמנה בד"כ	דעת רב פפא מסתדר עם שתי הדעות

מתני'. אמר ר' זכריה בן הקצב: המעון הזה! לא זזה ידה מתוך ידי משעה שנכנסו עובדי כוכבים לירושלים ועד שיצאו, אמרו לו: אין אדם מעיד על עצמו.

תנא: ואעפ"כ ייחד לה בית בחצרו, וכשהיא יוצאה - יוצאה בראש בניה, וכשהיא נכנסת - נכנסת בסוף בניה.

שאלה: בעי אביי: מהו לעשות בגרושה כן? התם הוא דבשבוייה הקילו, אבל הכא לא, או דלמא לא שנא?

הבאת מקור לענות על השאלה: ת"ש, דתניא: המגרש את אשתו - לא תנשא בשכונתו, ואם היה כהן - לא תדור עמו במבוי; אם היה כפר קטן, זה היה מעשה, ואמרו: כפר קטן נידון כשכונה.

שאלה: מי נדחה מפני מי?

הבאת מקור לענות על השאלה: ת"ש, דתניא: היא נדחית מפניו, ואין הוא נדחה מפניה, ואם היתה חצר שלה - הוא נדחה מפניה.

שאלה: איבעיא להו: היתה חצר של שניהם, מהו?

תשובה: ת"ש: היא נדחית מפניו; במאי עסקינן?

אילימא בחצר שלו, פשיטא! ואלא בחצר שלה, והתניא: אם היתה חצר שלה - הוא נדחה מפניה!

אלא ברור שמדובר בחצר של שניהם וכתוב היא נדחית מפניו

דחיייה: דלמא דאגיר מיגר.

מה הדין? מאי הוי עלה?

תשובה: ת"ש: (ישעיהו כ"ב) פנה ה' מטצטק טצטצה זכר. ואמר רב: טלטולי דגברא קשין מדאיתתא. ולכן דוחים את האשה מפני הבעל

ת"ר: לוח הימנה בנכסי אביה - אינה נפרעת אלא ע"י אחר.

רב ששת	ואי אתו לקמן לדינא - לא מזדקקין להו
רב פפא	שמותי משמתין להו
רב הונא בריה דרב יהושע	נגודי נמי מנגדין להו

אמר רב נחמן, תנא באבל רבתי: בד"א - שנתגרשה מן הנשואין, אבל כשנתגרשה מן האירוסין - נפרעת ע"י עצמה, שאין לכו גס בה.

מתני'. ואלו נאמנין להעיד בגודלן מה שראו בקוטנן:
נאמן אדם לומר זה כתב ידו של אבא וזה כתב ידו של רבי וזה כתב ידו של אחי
צמצום דברי המשנה: אמר רב הונא בריה דרב יהושע: והוא, שיש גדול עמו.
וצריכא; דאי אשמעינן

אביו	רבו	הני תרתי
דשכיח גביה	דאית ליה אימתיה דרביה	אביו - דשכיח גביה, ורבו - דאית ליה אימתיה, אבל אחיו דלית ליה לא הא ולא הא - אימא לא

קמ"ל: כיון דקיום שטרות מדרבנן, הימנוהו רבנן בדרבנן.

ושהיה חולק עמנו על הגורן, והמקום הזה בית הפרס, ועד כאן היינו באין בשבת; אבל אין אדם נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה, מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה.
זכור הייתי בפלונית שיצאה בהינומא וראשה פרוע
מאי טעמא? כיון דרוב נשים בתולות נישאות, גלוי מלתא בעלמא הוא.

ושהיה איש פלוני יוצא מבית הספר לטבול לאכול בתרומה.

קושי: ודלמא עבד כהן הוא!

תירוץ: מסייע ליה לר' יהושע בן לוי, דאמר ר' יהושע בן לוי: אסור לאדם שילמד את עבדו תורה.

קושי: ולא? והתניא: לזה הימנו רבו, או שעשאו רבו אפוטרופוס, או שהניח תפילין בפני רבו, או

שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת - הרי זה לא יצא לחירות!

תירוץ: התם דאיכרי עבד מדעתו, כי קאמרינן - דקא נהיג ביה מנהג בניס.

לטבול לאכול בתרומה.

צמצום דברי המשנה: בתרומה דרבנן.

ושהיה חולק עמנו על הגורן.

קושי: ודלמא עבד כהן הוא!

תירוץ: תנן כמאן דאמר: אין חולקין תרומה לעבד - אלא אם כן רבו עמו;

רבי יהודה	רבי יוסי
אין חולקין תרומה לעבד - אלא אם כן רבו עמו	יכול הוא שיאמר אם כהן אני - תנו לי בשביל עצמי, ואם עבד כהן אני - תנו לי בשביל רבי!
במקומו של רבי יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין	במקומו של רבי יוסי לא היו מעלין מתרומה ליוחסין

ושהמקום הזה בית הפרס הוא.

הבאת הטעם להלכה: בית הפרס דרבנן, דאמר רב יהודה אמר שמואל: מנפח אדם בית הפרס והולך. ורב יהודה בר אמי משמיה דרב יהודה אמר: בית הפרס שנידש - טהור; מאי טעמא? אי אפשר לעצם כשעורה שלא נידש ברגל.

ועד כאן היינו באין בשבת.

הטעם: קסבר: תחומין דרבנן.

ואין נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה, מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה.

הטעם: אפוקי ממונא לא מפקינן.

הבאת ברייתא עם מקרים אחרים בעניין: תנו רבנן: נאמן התינוק לומר, כך אמר לי אבא משפחה זו

טהורה, משפחה זו טמאה;

קושי: טהורה וטמאה סלקא דעתך?

תירוץ: אלא, משפחה זו כשרה ומשפחה זו פסולה,

המשך הברייתא: ושאלנו בקצצה של בת פלוני לפלוני, ושהיינו מוליכים חלה ומתנות לפלוני כהן על ידי עצמו, אבל לא על ידי אחר. וכולן, אם היה עובד כוכבים ונתגייר, עבד ונשתחרר - אין נאמנים. ואין נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה, מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה. רבי יוחנן בן ברוקא אומר: נאמנים.

קושי: ר' יוחנן בן ברוקא אהייא? אילימא אסיפא, אפוקי ממונא הוא!

תירוץ: אלא ארישא: וכולם, אם היה עובד כוכבים ונתגייר, עבד ונשתחרר

תנא קמא	ר' יוחנן בן ברוקא
אין נאמנין	נאמנין
כיון דעובד כוכבים הוא לא הוה דייק	כיון דדעתיה לאיגורי מידק הוה דייק

